

**Sklep Splošnega sodišča z dne 31. maja 2021 – König Ludwig International/EUIPO
(Royal Bavarian Beer)**

(Zadeva T-332/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Besedna znamka Royal Bavarian Beer – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Pravica do izjave – Člen 94(1) Uredbe 2017/1001 – Enotnost znamke Evropske unije – Člen 1(2) Uredbe 2017/1001 – Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)

(2021/C 289/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: König Ludwig International GmbH & Co. KG (Geltendorf, Nemčija) (zastopnika: O. Spuhler in J. Stock, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 1. aprila 2020 (zadeva R 1714/2019-4) v zvezi z mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Evropska unija, besedne znamke Royal Bavarian Beer.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot očitno pravno neutemeljena.
2. Družbi König Ludwig International GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 255, 3.8.2020.

Tožba, vložena 4. maja 2021 – Luossavaara-Kiirunavaara/Komisija

(Zadeva T-244/21)

(2021/C 289/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Luossavaara-Kiirunavaara AB (Luleå, Švedska) (zastopniki: A. Bryngelsson, F. Sjövall in A. Johansson, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nič en razglasi člen 1(3) Sklepa Komisije z dne 25. februarja 2021 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003; ⁽¹⁾
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijani sklep je v nasprotju s pravom, ki ureja sistem trgovanja z emisijami, zlasti s Prilogo 1 k Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 ⁽²⁾ in s členom 10a(1) Direktive 2003/87/EC. ⁽³⁾
 - Tožeča stranka trdi, da so izpodbijani sklep, zlasti njegova točka 13 obrazložitve, člen 1(3) in Priloga III, v nasprotju s členom 10a(1) Direktive 2003/87/ES in Prilogo 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/331. Referenčno vrednost za sintirano rudo, določeno v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2019/331, naj bi bilo treba razlagati v skladu z Direktivo 2003/87/ES, Pogodbama in temeljnimi načeli prava EU. V skladu s to direktivo in sodno prakso naj bi nadomestni proizvodi in alternativne proizvodnje metode morali biti vključeni v isto referenčno vrednost za proizvode, da bi se spodbujale najbolj klimatsko učinkovite tehnologije. Kot naj bi kazali predloženi dokazi, so peleti sintirane železove rude in zmlata sintirana železova ruda neposredni nadomestki. Komisija naj bi s tem, da v referenčno vrednost ni vključila naprav tožeče stranke za proizvodnjo sintiranih peletov, napačno uporabila Direktivo 2003/87/ES in Delegirano uredbo (EU) 2019/331 ter storila očitno napako pri presoji.
2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijani sklep je v nasprotju z načeloma enakega obravnavanja in nediskriminacije.
 - Tožeča stranka trdi, da je izpodbijani sklep v nasprotju z navedenima načeloma, sej se v njem razlikuje med podjetji in sektorji tako, da se neupravičeno daje prednost nekaterim podjetjem. To se nanaša tako na obravnavanje proizvodnje zmlate sintirane rude na eni strani in sintiranih peletov na drugi strani kot tudi na obravnavanje proizvodnje peletov, ki jo opravlja tožeča stranka, na eni strani in proizvodnje peletov, ki jo opravljajo druga podjetja, na drugi strani.
3. Tretji tožbeni razlog: izpodbijani sklep je v nasprotju z obveznostmi, ki jih ima EU na podlagi mednarodnega okoljskega prava.
 - Tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom trdi, da je izpodbijani sklep v nasprotju z eksplicitnimi zavezami, ki jih je EU dala v zvezi s svojim nacionalno določenim prispevkom na podlagi Pariškega sporazuma iz leta 2015.
4. Četrty tožbeni razlog: izpodbijani sklep je v nasprotju z obveznostjo pristojne institucije, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne vidike posameznega primera.
 - Tožeča stranka trdi, da izpodbijani sklep odraža stališče Evropske komisije v zvezi s politiko, ki ne temelji na objektivni in poglobljeni tehnični presoji nadomestljivosti zadevnih proizvodov in tehnik, temveč namesto tega zgolj sloni na trditvah ene od strank, na katero vpliva odločitev, in sicer organizacije industrije jekla, ne da bi bili presojeni tehnični ugovori, ki sta jih med drugim navedli tožeča stranka in švedska agencija za varstvo okolja, in ne da bi se posvetovalo z nevtralno tretjo stranjo.
5. Peti tožbeni razlog: izpodbijani sklep je v nasprotju z obveznostjo obrazložitve iz člena 296 PDEU.
 - Tožeča stranka trdi, da v izpodbijanem sklepu ni navedeno niti najkrajše pojasnilo glede tehnične zamenljivosti sintiranih peletov in zmlate sintirane rude ali glede uporabe načela enakega obravnavanja, temveč je navedeno zgolj, da referenčna vrednost, ki je „prilagojena“, izključuje proizvodnjo sintiranih peletov (tožeče stranke). Tako zadevne osebe razlogov za določitev ne morejo razbrati iz samega sklepa.

6. Šesti tožbeni razlog: alternativno, Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/331 je treba v delu, v katerem se nanaša na izpodbijani sklep, na podlagi člena 277 PDEU razveljaviti od dneva izdaje sodbe.

- Tožeča stranka s šestim tožbenim razlogom, ki je naveden alternativno zgornjim tožbenim razlogom, trdi, da če je Delegirano uredbo (EU) 2019/331 treba razlagati tako, da izključuje sintirane pelete tožeče stranke (ne pa sintiranih peletov imenovanega konkurenta), ⁽⁴⁾ je treba to uredbo razveljaviti, ker je v nasprotju z Direktivo 2003/87/ES in splošnimi načelo prava EU.

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU) 2021/355 z dne 25. februarja 2021 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2021 L 68, str. 221).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/331 z dne 19. decembra 2018 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2019 L 59, str. 8).

⁽³⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL 2003 L 275, str. 32).

⁽⁴⁾ Opomba: ime proizvajalca je bilo izpuščeno.

Tožba, vložena 17. maja 2021 – Sturz/EUIPO – Clatronic International (STEAKER)

(Zadeva T-261/21)

(2021/C 289/55)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Manfred Sturz (Schorndorf, Nemčija) (zastopnik: B. Bittner, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Clatronic International GmbH (Kempen, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije STEAKER – Znamka Evropske unije št. 16 707 465

Postopek pred EUIPO: postopek za razveljavitev

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. marca 2021 v zadevi R 214/2020-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov;
- vsakemu morebitnemu intervenientu naloži plačilo njegovih stroškov;
- podredno: vrne zadevo v odločanje odboru za pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;